

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 621/ 31 stycznia 2021 ISSN 2080-0010
IV Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Pwt 18, 15-20

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa: Mojżesz tak przemówił do ludu: „Pan Bóg twój wzbudzi ci proroka spośród braci twoich, podobnego do mnie. Jego będziesz słuchał. Właśnie o to prosileś Pana Boga swego na Horebie, w dniu zgromadzenia: «Niech więcej nie słucham głosu Pana Boga mojego i niech już nie widzę tego wielkiego ognia, abym nie umarł». I odrzekł mi Pan: „Dobrze powiedzieli. Wzbudzę im proroka spośród ich braci, takiego jak ty, i włożę w jego usta moje słowa, będzie im mówił wszystko, co rozkażę. Jeśli ktoś nie będzie chciał słuchać moich słów wypowiedzianych w moim imieniu, Ja od niego zażadam zdania sprawy. Lecz jeśli który prorok odważy się mówić w moim imieniu to, czego mu nie rozkazałem, albo wystąpi w imieniu bogów obcych, taki prorok musi ponieść śmierć”.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 95 (94), 1-2. 6-7c. 7d-9

Słyszac głos Pana, serc nie zatwardzajcie

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznosmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.

Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Przyjdźcie, uwielbiamy Go, padając na twarze,
* klękniemy przed Panem, który nas stworzył.

Albowiem On jest naszym Bogiem,

* a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego rękę.

Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †

«Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meribie, *

jak na pustyni w dniu Massa,

gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *

doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła».

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 7, 32-35

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Bracia: Chciałbym, żebyście byli wolni od utrapień. Człowiek bezzenny troszczy się o sprawy Pana, o to, jak by się przypodobać Panu. Ten zaś, kto wstąpił w związek małżeński, zabiega o sprawy świata, o to, jak by się przypodobać żonie. I doznaje rozterki. Podobnie i kobieta: niezamężna i dziewica troszczy się o sprawy Pana, o to, by była święta i ciałem, i duchem. Ta zaś, która wyszła za mąż, zabiega o sprawy świata, o to, jak by się przypodobać mężowi. Mówię to dla waszego pożytku, nie zaś, by zastawiać na was pułapkę; ale po to, byście godnie i z upodobaniem trwali przy Panu.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mt 4, 16

Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci weszło światło.

EWANGELIA

Mk 1, 21-28

Słowa Ewangelii według Świętego Marka: W Kafarnaum Jezus w szabat wszedł do synagogi i nauczał. Zdumiewali się Jego nauką: uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie. Był właśnie w ich synagodze człowiek opętany przez ducha nieczystego. Zaczął on wołać: «Czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszedłeś nas zgubić. Wiem, kto jesteś: Święty Boga». Lecz Jezus rozkazał mu surowo: «Milcz i wyjdź z niego!» Wtedy duch nieczysty zaczął nim miotać i z głośnym krzykiem wyszedł z niego. A wszyscy się zdumiali, tak że jeden drugiego pytał: «Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są Mu posłuszne». I wnet rozeszła się wieść o Nim wszędzie po całej okolicznej krainie galilejskiej.

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Drzwi pokory – zakończenie. 2

Życie konsekrowane w Polsce
– kto świętuje 2 lutego? 2

Życie konsekrowane
nie jest samotne 3

Nabożeństwa w pierwsze
dni miesiąca 4

Na stronie
www.parafiawilanow.pl

Program do rozliczenia PIT oraz
PIT-OP dla emerytów i rencistów.

KOMENTARZ

W drugim czytaniu usłyszeliśmy o bezzennych dla królestwa Bożego: „Człowiek bezzenny troszczy się o sprawy Pana, o to, jak by się przypodobać Panu” (1Kor 7,32). W dzisiejszych czasach celibat nie cieszy się zrozumieniem. Nawet wielu ludzi wierzących chciałoby „użyć” kapłanom i pozwolić im zawierać związki małżeńskie. Powstaje wrażenie jakby jedynym wartościowym i pięknym powołaniem było małżeństwo.

Bardzo mądrze pisał o tym Klaus Demmer: „Zbyt rzadko myśli się o tym, że również żyjący w małżeństwie nieraz przez dłuższy czas dzielą los bezzennych [...] Żadna wspólnota małżeńska nie jest tak udana i tak intensywna, żeby nie pozostawała w niej obszary niespełnienia”. Bezzennność, będąc znakiem tego, że ostateczne spełnienie nastąpi w Bogu, ukazuje w jaki sposób małżeństwo można przeżywać naprawdę szczęśliwie, a mianowicie w owej wolności, która rodzi się z wiary w przyszłe królestwo. Módlmy się za celibatariuszami, aby ich relacja z Bogiem była na tyle silna, aby stawali się pocieszeniem i znakiem nadziei dla braci, zwłaszcza dla tych, którzy mocno doświadczają ograniczonej ludzkiej miłości.

Ks. dr Maciej Raczyński-Rożek

Drzwi pokory.

Czas należy do Boga: wiera i pokora - cd.

Postawa pokory pomaga nam przyjąć chorobę, i przekształcić ją w płodne zadanie: to misja jaką obdarzył nas Bóg. I częścią tej misji jest nauczyć się ułatwiać innym, aby mogli nam pomóc i złagodzić nasz ból i możliwe udutki: pozwolić, by nam pomagano, by nas leczono, by nam towarzyszono, to okazje do oddania się w ręce Pana Jezusa, który uobecnia się w naszych braciach. Powinniśmy dopełnić «braki uderek Chrystusa dla dobra Jego Ciała, którym jest Kościół» (Kol 1,24).

Świadomość naszej słabości prowadzi nas do tego, abyśmy pozwolili sobie pomóc, abyśmy byli wyrozumiali wobec innych, abyśmy zrozumieli ludzką niedoskonałość, abyśmy unikali faryzejskich niespodzianek. Nasza słabość otwiera nasz rozum i serce, aby zrozumieć innych: można na przykład nie osądzać intencji, albo pomyśleć, że ta osoba znalazła się w bardzo trudnej do rozwiązania sytuacji, chociaż oczywiście nie oznacza to zamykania oczu na prawdę, nazywając «zło dobrem i dobro złem», i zamieniając «gorycz na słodycz i słodycz na gorycz» (Iz 5,20). Z drugiej strony, może się zdarzyć, że czasami ktoś ma skłonność do niskiej samooceny. Ta niska samoocena, częsta w wielu środowiskach, też nie

jest zdrowa, ponieważ nie odpowiada prawdzie i odbiera skrzydła temu, który jest powołany, aby latać wysoko. Nie ma powodu do przygnębienia: **pokora prowadzi nas do przyjęcia tego co jest nam dane, z głębokim przekonaniem, że drogi, którymi Pan chce nas prowadzić, są drogami miłosierdzia** (por. Hb 3,10; Ps 95[94],10); ale także właśnie w związku z tym prowadzi nas do śmiałych marzeń: «Świadomość, że jest się gliną pospianą klamrami, jest źródłem ciągłej radości. Oznacza bowiem uznanie swej małości w obliczu Boga, uznanie się za dziecko, za syna. A czy może być głębsza radość od radości człowieka, który wie, że jest biedny i słaby, ale wie równocześnie, że jest dzieckiem Bożym?»..

Otwartość na Opatrzność

Mężczyzna i kobieta pokorni są otwarci na działanie Opatrzności w przyszłości. Nie starają się ani nie pragną panować nad wszystkim, ani rozumieć wszystko. Szanują tajemnicę osoby ludzkiej i ufają Bogu, mimo tego, że jutro wydaje się niepewne. Nie próbują poznać zakrytych Bożych planów ani tego co przekracza ich siły (por. Syr 3,21). Wystarczy im Bożej łaski, ponieważ «moc w słabości się doskonali» (2 Kor 12,9). Znaleźć tę łaskę w obcowaniu z Jezusem Chrystusem: to uczestnictwo w jego życiu.

Po pełnym uczuć dziękczynieniu skierowanemu ku Bogu Ojcu, Pan Jezus zaprasza swoich uczniów wszystkich czasów do zbliżenia się do Niego, quia mitis sum et humilis corde (Mt 11,29): *Pan jest cichy i pokorny sercem, i dlatego w Nim znajdziemy zrozumienie i pokój*. Zbliżamy się do Chrystusa w Eucharystii, do Jego Ciała zranionego i zmartwychwstałego: in humilitate c-mis assumptae, mówi I Prefacja Adwentowa – przychodzi po raz pierwszy w pokorze naszego ciała. Dotykamy niewypowiedzianej pokory Boga: «Pokora Jezusa Chrystusa: w Betlejem, w Nazarecie, na Kalwarii... — Ale jeszcze większe jest Jego upokorzenie i ogołocenie w Najświętszej Hostii: większe niż w stajence, niż w Nazarecie, niż na Krzyżu». Najświętsza Maryja Panna towarzyszy nam abyśmy przyjęli Go z pokorą jaką ona przyjęła swojego Syna Jezusa. *Salve radix, salve porta, ex qua mundo lux est orta: Witaj korzeniu, witaj bramo, z której narodziło się Światło, aby rozświetlić świat pogrążony w ciemnościach psychy; Jezus Chrystus, Światłość ze Światłości, objawia nam miłosierdzie Ojca.*

Guillaume Deville

Źródło:

<https://opusdei.org/pl-pl/document/drzwi-pokory/>

Życie konsekrowane w Polsce – kto świętuje 2 lutego?

Osoby konsekrowane to osoby, które w sposób szczególny poświęcają życie Bogu. Łączy je konsekracja, która wiąże się ze złożeniem Bogu ślubów czystości oraz najczęściej również ubóstwa i posłuszeństwa, choć zależy to od formy życia konsekrowanego. Specyfiką danej formy czy wspólnoty mogą być również inne przyrzeczenia czy zobowiązania. Warto pamiętać, że nie każdy ksiądz jest osobą konsekrowaną, istnieje natomiast całkiem liczna grupa świeckich konsekrowanych.

W Polsce żyje ok. 32 tys. osób konsekrowanych. Oprócz istniejących tradycyjnie od stuleci zakonów kontemplacyjnych i zakonów czynnych funkcjonują nowe formy, sięgające korzeniami początków XX w.: instytuty świeckie. Ciekawostką jest odradzanie się indywidualnych form życia konsekrowanego znanych ze starożytności, które na przestrzeni stuleci zanikły, jak dziewice konsekrowane, wdowy czy pustelnicy. Warto też podkreślić, że wiele form i wspólnot właśnie się tworzy.

Największa grupa

Największą grupę osób konsekrowanych w Polsce stanowią kobiety – siostry zakonne żyjące w zgromadzeniach czynnych, czyli nastawionych na współdziałanie z Kościołem w pracy apostołowskiej. Według danych z 1 stycznia 2018 r. jest ich ponad 17 tys.. Mieszkają w 2188 domach i należą do 105 zgromadzeń. Około 2 tys. polskich sióstr pracuje za granicą, najczęściej na terenach misyjnych. Zgromadzenia czynne można porządkować według ich charyzmatów, czyli konkretnych form apostołstwa. Są zgromadzenia zajmujące się nauczaniem, wychowaniem, opieką nad dziećmi i młodzieżą, skoncentrowane na trosce o zdrowie, na działalności charytatywnej na rzecz ubogich itp. Podziały te jednak są dość płynne, podobnie jak podział zgromadzeń zakonnych na habitowe i bezhabitowe.

Zakony kontemplacyjne

Kolejną, znacznie już mniejszą, grupą zakonnic są mniszki żyjące w zakonach kontemplacyjnych. Jest ich w Polsce ok. 1290. Większość mieszka w 83 klasztorach, których przełożone zrzeszone są w Konferencji Przełożonych Żeńskich Klasztorów Kontemplacyjnych w Polsce. Wszystkie te klasztory reprezentują 13 rodzin zakonnych, z których zdecydowanie najliczniejszą są karmelitanki bose. Około 50 sióstr mieszka w klasztorach, które nie należą do konferencji. Na co dzień mniszki zajmują się modlitwą i pracą. Choć nie są powołane do działalności duszpasterskiej, wiele osób szuka z nimi kontaktu, rozmowy, duchowego wsparcia.

Siostry pracują, by zapewnić sobie utrzymanie, lecz praca ta z reguły nie wystarcza, dlatego już od wielu lat 2 lutego organizowana jest w Kościele w Polsce zbiórka przeznaczona na wsparcie klasztorów kontemplacyjnych.

Zakonnicy

Osoby konsekrowane to również zakonnicy. Według danych z końca 2017 r. jest ich w Polsce ponad 11 tys., z czego ponad 3 tys. pracuje za granicą. Choć wśród instytutów męskich również wyodrębnić można te oddane dziełom apostołskim i te nastawione tylko na kontemplację – jak np. kameduli – wszystkie one zrzeszone są w jednej Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce, reprezentującej 59 zgromadzeń, z których każde ma swoje konstytucje. Określają one sposób życia zakonników i rodzaj podejmowanej pracy.

Obecną specyfiką zakonów męskich w Polsce jest to, że najczęściej łączą powołanie do życia konsekrowanego z powołaniem do kapłaństwa. Warto zatem pamiętać, że księża dzielą się na diecezjalnych i zakonnych (ci ostatni świętują 2 lutego). ▶

2 lutego – XXV Dzień Życia Konsekrowanego

W święto Ofiarowania Pańskiego, 2 lutego, obchodzony jest Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. To dzień, kiedy w sposób szczególny zwracamy uwagę na świadków obecności Boga w świecie, jakimi są osoby konsekrowane. Tradycyjnie w tym dniu odbywa się także zbiórka na rzecz zakonów kontemplacyjnych.

Dzień Życia Konsekrowanego Kościół powszechny obchodzi od 1997 roku. Został on ustanowiony przez św. Jana Pawła II i jest poświęcony modlitwie za osoby, które oddały swoje życie na służbę Bogu i ludziom.

dokończenie ze strony 2

Instytuty świeckich

Przemiana świata od wewnątrz – to powołanie osób konsekrowanych zrzeszonych w instytutach świeckich. Poza kilkoma wyjątkami, nie żyją oni razem, nie prowadzą wspólnych dzieł. Utrzymują się sami – zdolność do samodzielnego utrzymania jest zresztą wymogiem przyjęcia do instytutu – oraz zasadniczo sami muszą zapewnić sobie opiekę i utrzymanie na starość. Niektórzy żyją w sekrecie, czyli tak, by nikt, często nawet z najbliższego otoczenia, nie wiedział o tym, że dana osoba jest osobą konsekrowaną. Instytutów świeckich jest w Polsce 36. Zrzeszają w sumie 1200 osób. W większości są to instytuty żeńskie. Działają tylko jeden instytut męski, a jeden, Instytut Świętej Rodziny, posiada dwa autonomiczne kręgi – żeński i męski. Świeccy konsekrowani, podobnie jak w zakonach składają śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Nie rezygnują jednak z majątku na rzecz wspólnoty, ale starają się zarządzać dobrami materialnymi nie jak właściciele, ale jak szafarze. Większe wydatki konsultują z przełożonymi, wspierają potrzebujących.

Dziewice konsekrowane, pustelnicy i wdowy

Dziewice konsekrowane, pustelnicy i wdowy – formy te, istniejące w starożytności, od czasów Soboru Watykańskiego II zaczynają się odradzać i cieszą się rosnącą popularnością. W Polsce żyją obecnie 322 dziewczice konsekrowane, ok. 300 wdów konsekrowanych oraz 4 pustelnice i 1 pustelnik. Są to osoby działające bez struktur, bezpośrednio podlegające biskupowi diecezjalnemu, który odpowiedzialny jest za ich formację i funkcjonowanie.

Życie konsekrowane w świecie – i również w Polsce dynamicznie się zmienia. Cały czas tworzą się nowe formy i nowe wspólnoty. W ramach tych wspólnot powstają niekiedy po pewnym czasie również wspólnoty osób konsekrowanych, jak np. we Wspólnocie Emmanuel czy Che-min Neuf.

Być może niektóre stare formy życia konsekrowanego muszą zniknąć (tak było na przestrzeni wieków), inne odnowić się zgodnie z Duchem czasów i Bożymi znakami. Być może powstaną też nowe formy odpowiadające bardziej potrzebom współczesnego Kościoła i współczesnych ludzi

Źródło: <https://misyjne.pl/zycie-konsekrowane-w-polsce-kto-swietuje-2-lutego/>

Życie konsekrowane nie jest samotne.

Osoby konsekrowane to nie tylko ci, których nazywamy siostrami lub braćmi zakonnymi. To także ci, którzy żyją między nami, nie noszą habitów, sutann czy zakonnych welonów. To osoby świeckie, a jednak konsekrowane.

Poświęcają swoje życie Bogu, drugiemu człowiekowi, modlitwie. To ludzie, którzy wybrali na świecie jedno: jednego Boga. Jednocześnie chcą żyć w tym świecie, nie separować się od niego. Taka jest Kasia. Katarzyna Dzierżanowska – na drodze do życia konsekrowanego od sześciu lat. Przypatrzmy się jej historii, w Światowy Dzień Życia Konsekrowanego.

Jasno sprecyzowany cel – świętość

Wszystko zaczęło się we Wspólnocie Emmanuel. To grupa także dla tych niekonsekrowanych. Należą do niej osoby żyjące w małżeństwie, stanu wolnego, księża, ale także żyjące w celibacie dla Królestwa Bożego – kobiety i mężczyźni, czyli siostry i bracia konsekrowani. Tak jak Katarzyna Dzierżanowska. Są oni szczególnie oddani adoracji, współodczuwaniu i ewangelizacji. Żyją w duchu rad ewangelicznych, w duchu pokory i dyspozycyjności.

Katarzyna trafiła do „Emmanuela” dzięki swojej katechetce. „Zawsze namawiała nas, byśmy pojechali na Forum Młodych do Paray le Monial, które organizuje Wspólnota. Wydawało mi się, że nie mam na to czasu, pieniędzy” – wspomina tamte czasy w rozmowie z portalem misyjne.pl. Wspomina też, że pierwsze spotkania we Wspólnocie w ogóle jej nie przekonały. „Wydawało mi się, że jest zbyt sztywno. Przeczytałam jednak statut i co zauważyłam? Cel. Celem Wspólnoty była świętość. Tak po prostu. Dążenie do niej. Zainteresowało mnie to” – tłumaczy Kasia. Wcześniej trafiła do innej grupy modlitwowej, która nawet w międzyczasie odeszła od Kościoła. To doświadczenie nadszarpięło jej zaufanie do grup kościelnych, dlatego następane zaangażowanie zaczęła od gruntownego sprawdzenia celów nowej grupy. Jasny statut i stabilne osadzenie w strukturach Kościoła były podstawą.

Pójść na całość

Cel był jasno sprecyzowany. Świętość to oczywiście cel każdego chrześcijanina, choć nie zawsze zdajemy sobie z niego sprawę.

„Jak się dąży, to nie wiadomo, czy się cel osiągnie. Jednocześnie jeśli się tej drogi nie podejmie, to nigdy się nie dowiemy, czy nam się to uda” – mówi z uśmiechem Katarzyna. Nie od razu jednak była do tego przekonana, by myśleć o życiu konsekrowanym realizować we Wspólnocie „Emmanuel”. Moja rozmówczyni wspomina, że „zaproszenie od Boga” pojawiło się na studiach. „To było zaproszenie, które mogłam przyjąć, było bardzo delikatne, ta wolność była dla mnie bardzo ważna”.

Katarzyna podkreśla, że chciała wybrać Boga całkowicie, zaufać Mu całkowicie i zaangażować się „na całego” dlatego myśląc o powołaniu, myślała bardziej o zakonach. Pewnego dnia rozmawiała z jedną z sióstr konsekrowanych, a ta zaproponowała jej tę samą drogę. „Ja chciałam iść na całość, nie na pół gwizdka” – wspomina. Gdy pytam ją o to, czy świeckie osoby konsekrowane żyją w swym powołaniu rzeczywiście na pół gwizdka, dziś odpowiada bez wahania: „Absolutnie nie. Pracujemy normalnie w świecie, nie w katolickich enklawach. Im bardziej byłam w środku, tym bardziej wiedziałam, że to nie jest coś połowicznego. Forma naszego życia jest radykalna – to trzeba sobie jasno powiedzieć. Jednak to polega na czymś innym niż życie w zakonie. Ten radykalizm polega na tym, że staramy się żyć życiem kontemplacyjnym, modlitwą jednocześnie pozostając osobami świeckimi” – mówi Katarzyna.

Czy wiesz, że...

Osoby konsekrowane modlą się dwie godziny dziennie, starają się codziennie być na mszy św., codziennie modlić się modlitwą uwielbienia. Przyznać trzeba, że wymaga to sporego wysiłku, samodyscypliny, umiejętności logistycznych. Trudno to porównywać z życiem zakonnym, ale życie kontemplacyjne i jednoczesne „życie w świecie” może być nawet trudniejsze. „Żyjemy w świecie, wykonujemy swoje zawody, staramy się żyć obecnością Bożą. Żyjemy w takim samym pośpiechu jak inni, pod taką samą presją jak inni, bywamy zmęczeni. Nasz wybór to jednocześnie wielkie wyzwanie i wielka radość” – mówi Katarzyna.

Maciej Kluczka

Ciąg dalszy w następnym numerze Klimatów

IV Niedziela Zwykła – 31 stycznia 2021 r.

1. Koronka do Miłosierdzia Bożego zostanie odprawiona o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za naszych zmarłych, polecanych w wypominkach rocznych.
2. W najbliższy poniedziałek, o godz. 18.00. zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Duchu Świętym. Po Mszy odmówimy litanie do Ducha Świętego. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.
3. We wtorek, 2 lutego, modlimy się w sposób szczególny za dzieci. Msza św. w intencji dzieci, zwłaszcza tych które odeszły od wiary i kościoła oraz ich rodziców, zostanie odprawiona o godz. 18.00. Przed Mszą św. rodzice modlić się będą w intencji swoich dzieci odmawiając różaniec.

4. W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca.

W czwartek, 4 lutego, o godz. 17.00. zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym Wiecznym Kapłanie, a po Mszy zostanie odmówiona koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny modlimy się o powołania kapłańskie.

W piątek 5 lutego, Msza św. wotywna o Najświętszym Sercu Pana Jezusa zostanie odprawiona o godz. 12.00., a o godz. 18.00. Msza św. z intencją wynagradzającą Bożemu Sercu. Po Mszy wraz z Wspólnotą Odnowy w Duchu Świętym zapraszamy na Nabożeństwo Pierwszopiątkowe. Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać rano i od godz. 16.00. Pragniemy również odwiedzić chorych i osoby w podeszłym wieku. Imiona i nazwiska oraz adresy osób pragnących skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjąć Najświętszy Sakrament prosimy zgłaszać w zakrystii lub w kancelarii parafialnej.

W sobotę, 6 lutego, Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP zostanie odprawiona o godz. 7.00., a po niej nabożeństwo wynagradzające, na które składa się odmówienie jednej części Różańca i 15 minutowe rozważanie w ciszy jednej z tajemnic Różańca Świętego.

5. Zachęcamy do przekazania 1% podatku na rzecz fundacji parafialnej „Fundacja Ecclesia Villanovensis” – numer KRS: 0000331641. Na stronie internetowej parafii udostępniliśmy program do bezpłatnego rozliczenia podatku.

6. W zeszłą niedzielę na pomoc poszkodowanym w wyniku trzęsienia ziemi w Chorwacji zebraliśmy 3540 PLN. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne Bóg zapłać.

7. Zapraszamy na kurs finansowy, podczas którego można nauczyć się zarządzać finansami po Bożemu. W naszej parafii kursy finansowe organizowane są od kilku lat. W tym roku ze względu na pandemię kurs będzie prowadzony on-line w piątki o godz. 19.00. począwszy od 5 lutego br. Więcej informacji o kursie finansowym i jak się zapisać znajduje się za stronie parafii i parafialnym profilu Facebook.

8. Parafia poszukuje pracownika gospodarczego. Zainteresowane osoby prosimy o kontakt z kancelarią parafialną.

9. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:

- we wtorek, 2 lutego, święto Ofiarowania Pańskiego,
- w piątek, 5 lutego, wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy,
- w sobotę, 6 lutego, wspomnienie św. męczenników Pawła Miki i towarzyszy.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

PIERWSZY PONIEDZIAŁEK MIESIĄCA 1 lutego 2021 r. godz. 18.00

Msza święta wotywna o Duchu Świętym. Po Mszy św. odmówimy Litanie do Ducha Świętego.

PIERWSZY WTOREK MIESIĄCA 2 lutego 2021 r.

godz. 17.30 - Różaniec
godz. 18.00 - Msza św.
w intencji dzieci, które odeszły od wiary i Kościoła oraz ich rodziców.

PIERWSZY CZWARTEK MIESIĄCA 4 lutego 2021 r. godz. 17.00

Msza Święta w intencji kapłanów z naszej parafii, a po mszy odmawiamy Koronkę do Miłosierdzia Bożego.

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA 5 lutego 2021 r.

Po Mszy Świętej o godz. 18.00 Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym, wraz z Kapłanem poprowadzi nabożeństwo Wynagradzające Bożemu Sercu

PIERWSZA SOBOTA MIESIĄCA 6 lutego 2021 rok godz. 7.00 Msza Święta

Po Mszy Świętej przed Najświętszym Sakramentem odmówimy jedną część Różańca i przez 15 minut, będziemy rozważać w ciszy jedną z tajemnic Różańca Świętego.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

